

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2391/2015
17.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Јасминке Станојевић чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Гордана Нерић Митровић из ..., против тужене Народне банке Србије из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 бр.739/15 од 09.09.2015. године, у седници одржаној 17.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 бр.739/15 од 09.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 бр.1129/12 од 26.01.2015. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се поништи као незаконито решење директора људских ресурса тужене Народне банке Србије, по овлашћењу гувернера НБС, Г.бр.13233 од 29.12.2011. године према којем је тужиљи престао радни однос у НБС са даном 31.12.2011. године, на пословима у Одсеку за контролу мењачких послова – Одељења за ... – ..., и да се обавезе тужена да тужиљу врати на рад на радно место које одговара степену њене стручне спреме, знању и способностима, као и да јој накнади трошкове поступка. Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 бр.739/15 од 09.09.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена је првостепена пресуда у делу који се односи на захтев за поништај решења и враћање тужиље на рад, као и захтев тужиље за накнаду трошкова поступка (1).

Првостепена пресуда укинута је у преосталом делу и одбачена је тужба за распоређивање тужиле на радно место које одговара њеној стручној спреми, знању и способностима (2). Захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по жалби одбијен је као неоснован (3).

Против правноснажне другостепене пресуде тужиле је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је одговорила на ревизију тужиле.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11...55/14), и утврдио да је ревизија тужиле неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нижестепене пресуде не садрже ни неке друге битне повреде одредаба парничног поступка, које би могле бити дозвољен и основан ревизијски разлог у смислу члана 407. став 1. тач.2. и 3. ЗПП. Обе пресуде садрже потпуне и ваљане разлоге за одлуку о тужбеном захтеву, који нису у супротности међу собом као ни у односу на садржину исправа и других доказа у списима. У образложењу другостепене пресуде дати су разлози о оцени жалбених навода од значаја и разлози који су узети у обзир по службеној дужности, у складу са одредбом члана 396. став 1. ЗПП. Указивање на постојање битне повреде из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП не представља дозвољен ревизијски разлог. Нема ни других повреда учињених у другостепеном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању тужиле је била запослена код тужене на неодређено време на пословима вишег стручног сарадника за ... у Одсеку за контролу мењачких послова при Одељењу за ...у Побижаним решењем тужене од 29.12.2011. године, тужиле је престао радни однос код тужене на основу члана 175. тачка 7. Закона о раду у вези са чланом 35. Закона о изменама и допунама Закона о девизном пословању и Споразума о преузимању послова, запослених, оперативне документације, опреме и средстава за рад и о коришћењу пословног простора од 28.12.2011. године и овлашћења гувернера од 29.12.2011. године. Наведеним споразумом Девизни инспекторат при Министарству финансија обавезао се да преузме послове и укупно 28 радника тужене који су обављали послове издавања и одузимања овлашћења за обављање мењачких послова, с обзиром да ти послови прелазе у надлежност инспектората, на основу члана 35. Закона о изменама и допунама Закона о девизном пословању. Решењем директора Девизног инспектората од 30.12.2011. године, тужиле је преузета у радни однос у Министарство финансија почев од 01.01.2012. године. Решењем директора Девизног инспектората Министарства финансија Републике Србије од 06.02.2012. године, распоређена је на радно место ..., у звању саветника, у Одељењу за

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови закључили да је тужиљи на законит начин престао радни однос код тужене због преузимања послова и запослених од стране Девизног инспектората као другог државног органа у складу са изменом законских прописа. За своју одлуку о захтеву тужиље за судску заштиту нижестепеним пресудама дати су довољни и ваљани разлози које прихвата и Врховни касациони суд.

Неосновани су разлози и наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 35. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о девизном пословању („Сл. гласник РС“, број 31/2011 од 09.05.2011. године, који је ступио на снагу 17.05.2011. године, а примењује се у односу на мењачке послове од 01.01.2012. године) прописано је да Девизни инспекторат преузима послове издавања и одузимања овлашћења за обављање мењачких послова и послове контроле мењачких послова, запослене у Народној банци Србије, који су на дан 31.12.2011. године, обављали послове у вези са издавањем и одузимањем овлашћења за обављање мењачких послова и послове контроле мењачких послова. У спровођењу наведене одредбе у вези промене надлежности и организације у обављању ових послова између Народне банке Србије и Министарства финансија Републике Србије закључен је Споразум о преузимању послова, запослених, оперативна документације, опреме и средстава за рад и о коришћењу пословног простора. Према овом споразуму Девизни инспекторат је преузео послове које је обављала тужиља и заједно са тим пословима и 28 запослених распоређених на истим пословима са даном 01.01.2012. године. Због тога је донето оспорено решење којим је констатован престанак радног односа тужиље код тужене са даном 31.12.2011. године.

Тужиља је преузета у радни однос на неодређено време у Девизни инспекторат и распоређена на послове радног места ..., почев од 01.01.2012. године. Тиме јој је радни однос код тужене престао на законит начин из основа прописаног чланом 35. Закона о изменама и допунама Закона о девизном пословању у вези члана 175. тачка 7. Закона о раду. Доношењем решења о престанку радног односа код тужене, због преузимања и заснивања радног односа у Девизном инспекторату услед измене законских прописа о надлежности за обављање послова на којима је радила тужиља и организационих промена код тужене, тужиљи нису повређена права из радног односа. Престанком радног односа код тужене и преузимањем у радни однос код Девизног инспектората, тужиљи је обезбеђен континуитет рада и радног стажа и вршење истих послова на којима је радила до престанка радног односа.

Неосновани су и без значаја за друкчије пресуђење наводи тужиље у ревизији да побијано решење о престанку радног односа временски претходи закључењу споразума на који се позива. Споразум о преузимању послова, запослених, оперативне документације, опреме и средстава за рад и о коришћењу пословног простора заведен је код тужене и потписан од стране гувернера 28.12.2011. године, док је заведен код Министарства финансија и потписан од стране министра

30.12.2011. године. Међутим, његово дејство односи се на обавезу преузимања послова и запослених од Народне банке Србије са 01.01.2012. године. Како је решењем о престанку радног односа тужиле код тужене констатовано да тужилји радни однос престаје на дан 31. децембра 2011. године, а тужилја је преузета у Девизни инспекторат и засновала радни однос са 01.01.2012. године, наводима ревизије не доводи се у сумњу правилност побијане пресуде. Будући да је тужилја у складу са законом и закљученим споразумом засновала радни однос на неодређено време у Девизном инспекторату, услови под којима је распоређена на радно место ... код тог органа (пробни рад, полагање државног испита и др.), који проистичу из Закона о државним службеницима, не утичу на законитост оспореног решења тужене.

Како не постоје разлози због којих је ревизија изјављена, нити разлози на које ревизијски суд пази по службеној дужности, Врховни касациони суд је на основу члана 414. ЗПП, одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић